

РЕШЕНИЕ

№ 43

гр. София, 03.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 02.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **8009** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 83, ал. 6 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия /ЗОБВВПИ/.

Образувано е по жалба на Е. Р. И., с адрес: [населено място], [улица], срещу Отказ за издаване на разрешение за съхранение, носене и употреба на късо нарезно оръжие с рег. № 2290-19884/ 30.07.2023 г. на ВПД Началник на 05РУ –СДВР.В жалбата е посочено, че издаденият отказ е незаконосъобразен.Излага подробни съображения в тази насока. Моли се да бъде отменен.В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Претендира разноски.

Ответникът - ВПД Началник на 05РУ –СДВР – в съдебно заседание не се явява и не се представлява, в писмено становище по делото оспорва жалбата и моли същата да не бъде уважавана. Претендира юрисконсултско възнаграждение
Административен съд София-град, III отделение, 49 състав, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

На 14.09.2022 г. Е. Р. И. подал заявление до началника на 05 РУ-СДВР за подновяване срока на валидност на издаденото му разрешение за съхранение, носене и употреба на огнестрелно оръжие пистолет „М.“ калибър 9x18, фабр. № ИН362141. В заявлението е посочено, че оръжието е необходимо за самоотбрана.

С докладна записка от 14.10.2022 г. мл. ПИ в група КОС, 05 РУ-СДВР е докладвал на началника на 05 РУ-СДВР, че лицето не е осъждано и срещу него не са образувани наказателни производства за извършени умишлени престъпления от общ характер. Посочено е, че в хода на проверката не е осигурен достъп до жилището, в което би следвало да се съхранява О.. Направено е предложение да не бъде подновяван срокът на валидност на разрешението за съхранение, носене и употреба на личното огнестрелно оръжие на жалбоподателя на осн. чл. 98, ал. 1 от ЗОБВВПИ.

С докладна записка от 23.06.2023 г. ПИ И. Ф. е докладвал на началника на група КОС при 05 РУ-СДВР, че лицето е посетено на посочения адрес, като е установено, че са създадени условия за съхранение на огнестрелно оръжие и боеприпаси. Посочено е, че няма данни лицето да страна от психично заболяване, както и че на същото не са налагани санкции по Закона за домашното насилие

При тези фактически данни е издаден Отказ за издаване на разрешение за съхранение, носене и употреба на късо нарезно оръжие с рег. № 2290-19884/30.07.2023 г. на ВПД Началник на 05РУ –СДВР.

В хода на съдебното производство от жалбоподателя са представени допълнително писмени доказателства.

При така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град, III отделение, 49 състав прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149 от АПК от лице, имащо правен интерес от оспорване, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

По валидността на акта:

При извършената цялостна служебна проверка за законосъобразност на оспорената заповед, съгласно чл. 168 от АПК съдът намира, че административният акт, предмет на настоящото дело е издаден от компетентен орган – началника на 05 РУ – СДВР. Съгласно чл. 83, ал. 5 от ЗОБВВПИ, началникът на съответното РУ на МВР издава разрешение за съответната дейност или мотивирано отказва издаването му.

Оспорената заповед отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК. Същата е издадена в законоустановената писмена форма и съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването ѝ. В административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. С оглед на горното, съдът намира, че не са налице пороци, водещи до нищожност на оспорения административен акт.

По процесуалната и материална законосъобразност:

Съдът приема, че правилно административният орган е изследвал предпоставките по чл. 58 от закона. Съгласно чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ разрешения за придобиване и/или съхранение на взривни вещества и пиротехнически изделия, разрешения за придобиване, съхранение и/или носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях не се издават на лице, което няма основателна причина - самоотбрана, ловни цели, спортни цели, културни цели, колекциониране и оръжейна сбирка, която по несъмнен начин обосновава издаването на разрешение, която по несъмнен начин обосновава издаването на разрешение. Видно от текста на цитираната правна норма административният орган действа в условията на обвързана компетентност и липсата на обстоятелства, посочени в цитираната разпоредба са предпоставка да бъде отказано издаването на разрешение за придобиване, съхранение

или носене и употреба на огнестрелни оръжия.

Доказването на необходимостта от притежаването, носенето и съхранението на огнестрелно оръжие за някоя от изрично изброените в закона цели е задължителен елемент от фактическия състав по разрешаване на дейност по ЗОБВВПИ. В случаите на издаване на разрешение, респ. на продължаване на срока за носене на оръжие законът е възложил в тежест на заявителя да обоснове искането си, като представи съответните доказателства в зависимост от конкретното основание, посочено от него, от които да е видно, че действително е налице основателна причина, обуславяща издаване на исканото разрешение.

В оспорения административен акт органът е изложил доводите, поради които лицето не отговаря на изискванията на закона - отсъстват данни, които да обосноват необходимост от придобиването на огнестрелното оръжие за самоотбрана от страна на жалбоподателя. Анализът на разпоредбата на чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ налага извод, че съответното физическо лице, което иска подновяване на разрешение за съхранение и носене на огнестрелно оръжие, трябва в писмен вид да изложи конкретни факти и обстоятелства, които да обосноват несъмнено извод, че неговите или на членове на семейството му, живот, здраве и имущество са персонално застрашени по начин, който изисква тяхната охрана и отбрана посредством огнестрелно оръжие и необходимите за ползването му боеприпаси. Наличието на такава нужда, представляваща основателна причина, е въведена от законодателя като необходима предпоставка, за да се разреши на физическо лице придобиването и притежанието на огнестрелно оръжие. В конкретния случай жалбоподателят не е посочил конкретни факти и обстоятелства за необходимостта му от самоотбрана.

Спорният въпрос в настоящото дело се свежда до това дали по отношение на жалбоподателя са налице основателни причини, които да задължават административният орган да разреши носенето на оръжие или такива обстоятелства не са били налице.

В хода на административното, както и в хода на съдебното производство от лицето не са ангажирани никакви доказателства, включително и гласни такива, в подкрепа на твърденията му, че е налице заплаха за него, която да обосновава необходимостта от носене и употреба на оръжие. В производството по издаването на оспорената заповед от лицето не са посочени данни за посегателства, обуславящи необходимостта от самоотбрана. Твърдяната нужда на заявителя не е основание за продължаване на срока на издадено разрешение за съхранение, носене и употреба на огнестрелно оръжие. Липсват доказателства, за конкретни действия, застрашаващи личната безопасност на лицето и целостта на неговото имущество. Представените в хода на съдебното производство писмени доказателства – удостоверение от 5 РУ на МВР не могат да опровергават изводите на административния орган за липса основателни причини, които да изискват притежаването и носенето на огнестрелно оръжие. Твърденията, че това оръжие му е необходимо и във връзка с неговата работа на охранител, също не бяха подкрепени с доказателства.

Доказването на необходимостта от притежаването, носенето и съхранението на огнестрелно оръжие за някоя от изрично изброените в закона цели е задължителен елемент от фактическия състав по разрешаване на дейност по ЗОБВВПИ. В случаите на издаване на разрешение, респ. на продължаване на срока за носене на оръжие законът е възложил в тежест на заявителя да обоснове искането си, като представи съответните доказателства в зависимост от конкретното основание, посочено от него,

от които да е видно, че действително е налице основателна причина, обуславяща издаване на исканото разрешение. В оспорения административен акт органът е изложил доводите, поради които лицето не отговаря на изискванията на закона - отсъстват данни, които да обосноват необходимост от придобиването на огнестрелното оръжие за самоотбрана от страна на жалбоподателя. анализът на разпоредбата на чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ налага извод, че съответното физическо лице, което иска подновяване на разрешение за съхранение и носене на огнестрелно оръжие, трябва в писмен вид да изложи конкретни факти и обстоятелства, които да обосноват несъмнено извод, че неговите или на членове на семейството му, живот, здраве и имущество са персонално застрашени по начин, който изисква тяхната охрана и отбрана посредством огнестрелно оръжие и необходимите за ползването му боеприпаси.

Наличието на такава нужда, представляваща основателна причина, е въведена от законодателя като необходима предпоставка, за да се разреши на физическо лице придобиването и притежанието на огнестрелно оръжие. В конкретния случай жалбоподателят не е посочил конкретни факти и обстоятелства за необходимостта му от самоотбрана. За да е налице доказана необходимост за придобиване, съхраняване и носене на оръжие по смисъла на чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ, е необходимо да съществува конкретно застрашаване и опасността да е реална и постоянна.

Предвид изложеното, обжалвания отказ от издаване на разрешение е материално законосъобразен.

При този изход на спора следва да бъде уважено искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съобразно разпоредбата на чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, субсидиарно приложими на основание чл.144 от АПК, в размер на 100 лв.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение последно от АПК, Административен съд – София град, III отделение, 49 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. Р. И., срещу Отказ за издаване на разрешение за съхранение, носене и употреба на късо нарезно оръжие с рег. № 2290-19884/30.07.2023 г. на ВПД Началник на 05РУ –СДВР.

ОСЪЖДА Е. Р. И., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], да заплати на СДВР сумата от 100 лв. /сто/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:

